

Гео Милев

Апокалипсис
(откъс)

Мечтата застана пред нас с ужасния лик на медуза.

Есенният ураган зашиба стените с дъжд, листа и сива градушка. В кръв нагазиха парадно маршируващите ботуши. Иззвънтяха саби, ударени в червени черепи. Фугаси изригнаха сред непожънати ниви. Край калните пътища се изправиха неми бесилки. В далечината – горящи села.

Безумна пробуда.

Нощта падна черна като гробен капак. Полето заглъхна широко простряно – осяено с купчини прясна пръст. Без кръст.

Ниски тополи преплитат голи пръчки.

Блесна прожектор и отхвърли върху тъмния екран на небето портрета на министър-председателя.

Съвестта зловещо изръкопляска.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11362>]